

Ενάντια στη λήθη.

Στις 18 Σεπτεμβρίου 2013 ο αντιφασίστας Παύλος Φύσσας, δολοφονείται εν ψυχρώ στο Κερατσίνι, από τον νεοναζί Γιώργο Ρουπακιά, μέλος της τοπικής οργάνωσης «Πυρήνας Νίκαιας» της Χρυσής Αυγής, με τους μπάτσους σε ρόλο παρατηρητή.¹ Μπορεί το μαχαίρι να το κρατούσε ένα άτομο, αλλά γνωρίζουμε ότι οι δολοφόνοι του Παύλου είναι πολλοί, με το δάχτυλο να δείχνει τους φασίστες συνεργούς του που αποτελούν τόσο τα μέλη της Χρυσής Αυγής, όσο και τους ψηφοφόρους της. Τους μπάτσους, που προστάτευαν τα γραφεία των φασιστών, από τις συγκεντρώσεις των αντιφασιστών/τριών, τις μέρες που ακολούθησαν από την δολοφονία. Γεγονός που έκανε εξόφθαλμα ξεκάθαρη, ακόμα και στους/ις πιο δύσπιστους/ες, τη συνεργασία των μπάτσων με του φασίστες. Και τέλος, τα κανάλια που έκαναν καλά την δουλίτσα τους πλασάροντας το γεγονός όπως τους συνέφερε, προσπαθώντας να συγκαλύψουν ότι η Χρυσή Αυγή είχε υποκινήσει με τον οποιονδήποτε τρόπο τα μέλη της ώστε να προβούν σε ανθρωποκτονία.

Λίγους μήνες πριν, 17 Ιανουαρίου του 2013, ο μετανάστης-εργάτης Σαχζάτ Λουκμάν δολοφονείται από δύο μέλη της Χρυσής Αυγής, τον Δ. Λιακόπουλο και τον Χ. Στεργιόπουλο. Το τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής, τον εντόπισε ζημερώματα στα Πετράλωνα και τον μαχαίρωσε, οι δολοφόνοι εντοπίστηκαν κάπου στο Σύνταγμα και συνελήφθησαν, ενώ ακόμη είχαν πάνω τους το ματωμένο μαχαίρι.

ΕΣΠΑΣ' Η ΒΙΤΡΙΝΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ & ΒΓΗΚΑΝ ΑΠΟ ΜΕΣΑ ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Στις 21 Σεπτεμβρίου 2018, ο/η Ζακ Κωστόπουλος/Zackie Oh!, ενεργός ακτιβιστής, γύρω από ζητήματα της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας και των οροθετικών ατόμων, ζυλοκοπείται μέχρι θανάτου στο κέντρο της Αθήνας, στην Ομόνοια. Στο σχετικό βίντεο που κυκλοφόρησε, το τι έγινε φαίνεται ξεκάθαρα. Ένας άνθρωπος σε άσχημη κατάσταση, μπαίνει σε ένα κοσμηματοπωλείο άοπλος όπου και εγκλωβίζεται. Καθώς αυτός ήταν σε ημιλιπόθυμη κατάσταση, άρα εμφανώς δεν αποτελούσε απειλή, δύο μαγαζάτορες τον κλοτσούσαν με μανία. Ο περίγυρος στέκει βουβός με ένα κινητό ανά χείρας, απαθανατίζοντας το σκηνικό, καθώς οι μπάτσοι δίνουν τα τελευταία χτυπήματα πριν τον θάνατό του. Στα διάφορα μίντια, όπως ήταν αναμενόμενο, μπάτσοι, “ειδικοί”, δημοσιογράφοι κτλ., έτρεξαν να κατασκευάσουν μία εικόνα του/της Ζακ/Zackie που ταίριαζε κουτί με τα διάφορα υποθετικά σενάρια που αναπαρήγαγαν, ταυτίζοντας τον με μια σειρά από ιδιότητες που ο μέσος μικροαστός “τρέμει” στο άκουσμά τους. Μεταξύ άλλων, έκαναν λόγο για ένοπλη ληστεία, για τοξικοεξαρτημένο άνθρωπο, επικεντρώθηκαν στο γεγονός ότι ήταν οροθετικός, στον σεξουαλικό προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου του, και κυρίως στο δικαίωμα των τίμιων, εργατικών, οικογενειάρχων στην υπεράσπιση της ιδιοκτησίας τους, της ύψιστης εξάλλου αξίας στο μυαλό του μέσου νοικοκυραίου.²

Αυτά ήταν γεγονότα που πήραν, το καθένα σε διαφορετικό βαθμό και για διαφορετικούς λόγους, μεγάλη έκταση στο δημόσιο πεδίο. Οδήγησαν σε διαδηλώσεις, δράσεις, συζητήσεις και αντιφασιστικούς αγώνες γύρω από αυτά, που τρέχουν μέχρι και σήμερα, από κόσμο του ευρύτερου ανταγωνιστικού κινήματος. Παρόλα αυτά, υπάρχουν και αντίστοιχα γεγονότα βίας που έχουν μείνει στο σκοτάδι, δεν αποτελούν όμως μεμονωμένα περιστατικά, και τα καθάρματα που εμπλέκονται σε αυτά, δεν δρουν μόνα τους κι από το πουθενά. Τους σπλίζει άλλοτε η οργανωμένη τους δράση, άλλοτε οι κοινωνικές συνθήκες, μα πάντα η αίσθηση ασφάλειας που τους προσφέρουν οι κρατικοί μηχανισμοί. Ενδεικτικές είναι άλλωστε και οι αντιδράσεις των δολοφόνων του Φύσσα & του Ζακ. Για παράδειγμα, ο Ρουπακιάς προς τους μπάτσους που τον συνέλαβαν είπε: «Είμαι δικός σας, μην το πείτε πουθενά» κι ο ένας εκ των δολοφόνων του Ζακ προς δημοσιογράφους: «Αν ήξερα ότι θα γίνονταν όλα αυτά δεν θα ανακατευόμουν. Φοβάμαι για τη ζωή τη δική μου και της οικογένειάς μου από τους Αντεξουσιαστές». Γι' αυτό, όταν αυτή η ασφάλεια καταρρέυσει και οι

¹ Ο Ρουπακιάς έχει αφεθεί ελεύθερος αφού εξέτισε 30 μήνες προφυλάκισης, και οι περισσότεροι εκ των κατηγορούμενων της δίκης της Χρυσής Αυγής είναι ελεύθεροι.

² Εδώ να σημειώσουμε, το κάπως αυτονόητο, ότι για εμάς όλα αυτά δεν έχουν καμία σημασία. Αυτή η λογική είναι ανάλογη αυτής που θεωρεί ότι η ερώτηση “τι φορούσες;” είναι κατάλληλη και σχετική σε περιπτώσεις βιασμών και σεξουαλικής παρενόχλησης. Η λογική αυτή, βρίσκεται εκεί σε μία απόπειρα ζεπλύματος των δολοφόνων. Και στην τελική, για εμάς ούτως ή άλλως, η ιδιοκτησία είναι κλοπή.

πράξεις τους πλέον δεν έρχονται χωρίς κόστος, παρουσιάζονται όλοι δήθεν μετανιωμένοι, ρουφιανεύουν ο ένας τον άλλο, λιποθυμούν κτλ. Το γεγονός παραμένει: όταν νιώθουν ασφαλείς, εχθρεύονται οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα δεν έχει καμία εξουσία.

ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΝΙΒΑΛΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΙΧΑΜΕ ΚΑΙ ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ ΠΟΛΕΜΟ

Όσο και αν συγκεκριμένα περιστατικά μας οδηγούν στο να επικεντρωνόμαστε σε συγκεκριμένα πρόσωπα, δεν πρέπει να αγνοούμε ότι στην πραγματικότητα, φασισμός δεν είναι μόνο οι Μιχαολιάκοι, οι Κασιδιάριδες και οι χρυσαυγίτες, και δεν εκδηλώνεται μόνο μέσα από γραφικούς νοσταλγούς, σβάστικες και φουσκωτούς μαχαιροβγάλτες. Το καπιταλιστικό κράτος σε περιόδους κρίσης, ενεργά δημιουργεί τις συνθήκες μέσα στις οποίες θεριεύει ο φασισμός κι οι εκφραστές του. Ο φασισμός βρίσκεται στις πολιτικές του κράτους, στην ίδια την κοινωνία και είναι κομμάτι της συνολικότερης επίθεσης στους από τα κάτω που εκτυλίσσεται εδώ και χρόνια. Η λεγόμενη “άνοδος του φασισμού” δεν έρχεται από τον ουρανό. Μεθοδευμένα χτίζεται το γλωσσικό οπλοστάσιο και όλα εκείνα τα αφηγήματα τα οποία κανονικοποιούν-υπερασπίζονται την ακροδεξιά/εθνικιστική ρητορική και βία, τον ρατσισμό, την μισαλλοδοξία κι εν τέλει στρώνουν τον θεωρητικό/ιδεολογικό δρόμο προς τις καθημερινές εκφράσεις του φασισμού.

Μπάτσοι, σωματέμποροι, “θερμόαιμοι” υπερασπιστές των συνόρων, αφεντικά και διαρκώς άγρυπνοι ιδιοκτήτες, φασίστες που αλλάζουν στρατηγική μάρκετινγκ, επιχειρώντας να πουλήσουν την “πραμάτεια” τους πίσω από το προσωπίο του πολιτισμένου πατριώτη, όλοι/ες όσοι/ες έμμεσα ή άμεσα στηρίζουν ή συμπράττουν με φασιστοειδή (βλ. εκδηλώσεις για την μάσκα και τον κορωναιό και “ενεργούς πολίτες”) γιατί «δεν τους πολυνοιάζει κίολας μωρέ» αποτελούν μεγαλύτερα ή μικρότερα κομμάτια του παζλ. Ο φασισμός μπορεί να εξελίσσεται, να έχει διαφορετικές εκφάνσεις, να αναδιαρθρώνεται και να αλλάζει συνεχώς πρόσωπο και προσωπίο, αλλά έχει πάντα συγκεκριμένους εχθρούς. Μεταξύ άλλων, αντιφασίστ(ρι)ες, εργάτ(ρι)ες, μετανάστ(ρι)ες, άνθρωποι της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, όσες/οι/α θεωρούν ότι τα σώματά τους δεν είναι ιδιοκτησία του κράτους, κομμουνιστές/τριες και αναρχικοί/ες/ά, ανήκουν σε αυτούς που περισσεύουν, αποτελούν εμπόδιο, και ως εκ τούτου στόχος είναι η πολυεπίπεδη εξόντωσή τους. Δεν χρειάζεται να ανατρέξουμε σε μακρινά μέρη ή στο μακρινό παρελθόν: Βλ. τα πογκρόμ σε μετανάστ(ρι)ες και τοξικοεξαρτημένους/ες, την διαπόμπευση οροθετικών γυναικών (2012), οι ξυλοδαρμοί εργατ(ρι)ών από τα αφεντικά τους (βλ. Ουαλίτ Τάλεμπ & Κόρινθο, 2020), τους συλλόγους γονέων που αποκλείουν παιδιά μετανάστ(ρι)ών (βλ. Ωραιόκαστρο), οι επιθέσεις σε καταλήψεις (βλ. Εμπρησμός της κατάληψης Libertatia κατά την διάρκεια του εθνικιστικού συλλαλητηρίου), οι πνιγμοί στο Αιγαίο και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, το “κυνήγι” & οι πυροβολισμοί κατά μεταναστών στα νησιά (Λέσβος, 2020), οι εξευτελισμοί/ξυλοδαρμοί/βασανισμοί “μη-κανονικών” ανθρώπων από “λεβέντες”, η βίαιη καταστολή κι η σεξουαλική βία από μπάτσους, η δολοφονία της Αγγελική Πέτρου από τον πατέρα της επειδή είχε σχέση με Αφγανό (Κέρκυρα, 2019), οι “αδιευκρίνιστοι θάνατοι” στα Α.Τ, οι δολοφονίες από νεοναζί (βλ. Petrit Zifflé, 2018),... και η λίστα δεν έχει τελειωμό.

Όσοι/ες/α νιώθουμε στο πετσί μας τι σημαίνει καπιταλισμός, τι σημαίνουν στην πράξη ο ρατσισμός, η πατριαρχία & ο σεξισμός, η ομοφοβία/τρανσφοβία, οι διακρίσεις και η βία που αυτές συνεπάγονται, στεκόμενοι/ες/α ο ένας δίπλα στην άλλη, να οργανωθούμε ενάντια στην καταπίεση, στην εκμετάλλευση, στον στιγματισμό και στην υποτίμηση των ζώων μας. Να μην τους επιτρέψουμε να υπάρχουν στις γειτονιές και τις πλατείες μας. Να μην αφήσουμε να χρησιμοποιούν τον δημόσιο χώρο για να νομιμοποιούν και να εκφράζουν τον φασιστικό τους οχετό. Να δρούμε συνειδητά, ακονίζοντας διαρκώς τα αντανάκλαστικά μας ενάντια τους. Ο φασισμός εν τέλει, δεν είναι απλά μία “εγκληματική οργάνωση” που η αστική δικαιοσύνη μπορεί να εξαφανίσει ως διά μαγείας. Κι ο αντιφασισμός είναι ένας διαρκής, πολυεπίπεδος αγώνας. Γι’ αυτό ο φασισμός τσακίζεται στους δρόμους. Γι’ αυτό αρπάζουμε κάθε αφορμή να κρατάμε την μνήμη ζωντανή.

Κατάληψη Allerta, Σεπτέμβρης 2020,

Κέρκυρα.